

Zamenis persicus. Foto/Photo Marcel van der Voort.

LEUK OM TE WETEN

NICE TO KNOW

Heftige sex

Marcel van der Voort

Al jaren ontleen ik veel plezier aan het verzorgen van een koppeltje *Zamenis persicus*. Het is me er niet direct om begonnen om nakweek te krijgen, maar als dat zo uitpakt, dan is dat leuk meegenomen. De mannelijke helft van het koppel is altijd een zorgenkindje geweest: een matige en onregelmatige eter, een slechte verveller, altijd ver in groei achtergebleven, maar wel heel afhankelijk en rustig. Dit in tegenstelling tot zijn partner: agressief en alert (zonder ooit te bijten, overigens), beweeglijk, een goede verveller, een gulzige eter en daardoor gaandeweg een forse dame geworden.

In de loop der jaren heb ik regelmatig paringen gezien en als gevolg daarvan ook eieren gekregen, maar geen enkel legsel heeft ooit tot jongen geleid. Van meet af aan was duidelijk dat de eieren onbevruucht waren. Een enkele keer heb ik het legsel, tegen beter weten in, toch geïncubeerd, maar verkleuringen van de eieren, het invallen ervan en de welig tierende schimmels erop duiden de hopeloosheid van de onderneming aan. Uiteindelijk liet ik ook het incuberen achterwege, als er toch weer eens eieren kwamen. De paringen die ik ettelijke keren gezien heb, weken niet af van die van de andere soorten rattenslangen en kousenbandslangen die ik eerder heb gehad: het mannetje kroop over zijn partner heen, probeerde met zijn staart die van het vrouwtje op te lichten, er werd heftig getongeld en na verloop van tijd lagen ze tevreden in copula.

Op enig moment lag het mannetje *Zamenis persicus* dood in het terrarium. Ik heb geen idee waardoor dat kwam. Een tijdje eerder had

Hot sex

Marcel van der Voort

For some years I enjoy the care for a couple *Zamenis persicus*. At first there were no breeding intentions from my side, but if it happens it is still nice. The male always has been a problem child: a mediocre and irregular eater, bad in shedding, always stayed far behind in growth, but very affectionate and calm. This in contrast to his partner: aggressive and alert (although without ever biting me), agile, a good shedder, ferocious eater and because of this she became a robust lady.

Over the years I've noticed regular mating and as a result of this, eggs as well, but no clutch has ever lead to baby snakes. From the beginning it was clear that the eggs were infertile. Once I tried to incubate the clutch, against all knowledge, but the discolouration and collapsing of the eggs and the opulent growing fungi made clear that it was a hopeless project. Eventually I didn't take the effort of incubating the eggs, when new ones were laid. The matings that I witnessed several times, weren't different from those of other ratsnakes and gartersnakes I owned before: the male crawled over his partner and tried to elevate the tail of the female with the help of his own tail, there was vigorous tongue movement and after a while they laid satisfied in copula.

On a certain moment I found the male *Zamenis persicus* dead in its enclosure. I have no clue of the cause. A short time before he had eaten. It looked like he was stuck in his shed, something that happened before and in that case I always helped him with shedding. I felt sorry for the animal. Not long after this sad event,

Zamenis persicus. Foto/Photo Marcel van der Voort.

Zamenis persicus. Foto/Photo Marcel van der Voort.

hij nog wel gegeten. Het leek echter wel, of hij niet uit zijn vervelling had kunnen komen, iets wat wel vaker was voorgekomen en dan hielp ik hem altijd een handje. Ik vond het jammer voor het beestje. Niet al te lang na dit trieste voorval bood Jan-Cor Jacobs me zijn jonge mannetje *Zamenis persicus* aan. Ik nam dat aanbod graag aan.

Vanaf het moment dat ik het jonge mannetje bij het vrouwtje had gezet, maakte hij avances. Het vrouwtje moest daar aanvankelijk niet zo veel van hebben, maar de aanhouder had een ijzersterk argument om zijn zin te krijgen: hij beet zich stevig vast in haar! En dat niet één keer, maar herhaaldelijk. Zijn voorganger had ik nooit op een dergelijke manier het vrouwtje zien verleiden. Misschien is het achterwege blijven van dit bijtgedrag - dat bij Klaus-Dieter Schulz kenmerkend paargedrag wordt genoemd (Schulz 1996, 195) - een aanwijzing voor het feit dat er iets met hem aan de hand moet zijn geweest wat wellicht consequenties had voor zijn vruchtbaarheid en wat mogelijk tot zijn vroegtijdige dood heeft geleid.

Overigens heeft de paring met het nieuwe, jonge mannetje het vrouwtje niet geïnspireerd tot het leggen van een betere kwaliteit eieren: van de acht eieren die ze eind mei 2018 legde, bleek er één al meteen onbevruucht en heb ik de andere in de loop van de tijd ook kunnen weggooien. Schulz waarschuwt er dan ook voor, dat nakweek maar sporadisch voorkomt (Schulz 1996, 195).

Literature - Literatuur.

Schulz, Kl.-D., 1996. *Eine Monographie der Schlangengattung Elaphe*. Bushmaster Publications.

Jan-Cor Jacobs offered me his young male *Zamenis persicus*. I gladly took the offer.

From the moment that I put the young male and the female together, he started making avances. In the beginning, the female was reluctant, but the one that persevered had a strong argument to get what he wanted: he bit her firmly! And not just once, but several times. I've never seen his predecessor do this to the female. Maybe the absence of this biting behaviour - that Klaus-Dieter Schulz describes as characteristic mating behaviour - was a sign of the fact that there was something wrong with this animal that led to his death.

The mating with the new, young male didn't inspire the female to lay better quality eggs: of the eight eggs she laid at the end of May 2018, one egg was clearly infertile from the beginning and the other eggs I could discard as well during the following weeks. Schulz appropriately warns that breeding is a rare occasion (Schulz, 1996, 195).

Translation into English: Raymond Kuijff.